

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Det sidste Punkt paa Dagsordenen, nemlig

Forespørgsel til Indenrigsministeren af 9de Medlem for 1ste Kreds med flere, maa udgaa af Dagsordenen for dette Møde, da Indenrigsministeren paa Grund af Forhandlinger i det andet Ting er forhindret i at være til Stede her.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Anvendelse af selvdøde Dyr m. m.,
hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Handelsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Oplysningspligt for visse Forsikringsselskaber.

Dagsordenen for Tingets næste Møde, der afholdes i Dag Kl. 3⁴⁵, er:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af 9de Medlem for 1ste Kreds m. fl.

Mødet hævet Kl. 3⁰⁵.

68de Møde.

Onsdag den 15. Februar Kl. 3⁴⁵.

Formanden: Da Indenrigsministeren stadig er forhindret i at deltage i Forhandlingerne her paa Grund af Forhandlingerne i det andet høje Ting, udsættes Mødet til Kl. 4.

Mødet udsat Kl. 3⁴⁵.

Mødet genoptaget Kl. 4.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af 9de Medlem for 1ste Kreds m. fl.

Ordføreren for Forespørgerne (Steincke): Som Ordfører for Forespørgerne skal jeg tillade mig at rette følgende Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister: „Kan det i 1920 til Landstinget oversendte, men ikke færdigbehandlede Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker eller et andet Forslag til Revision af Enkeloven ventes forelagt i indeværende Rigsdagssamling og saa betids, at det kan tænkes gennemført inden Samlingens Slutning?“ Den Forespørgsel, vi tillader os at stille til den højtærede Indenrigsminister, vedrører en Sag, der paa 3die Aar foreligger for Landstinget. Vi har endnu, hverken set noget til det egentlige Revisionsforslag eller til det midlertidige Lovforslag om Enkelovens Trangsgrenser, som den daværende Indenrigsminister i Fjor meddelte, at han havde under Overvejelse og vilde søge gennemført allerede i forrige Samling. Det er, synes det os, overhovedet en noget mærkelig Maade, man fra Regeringspartiernes Side har behandlet specielt Enkeloven, altsaa Enkerne, paa, skønt det vel er den Kategori af trængende, som man paa Forhaand maa have mest Sympati for, i alt Fald naar det ikke drejer sig om ens egen Enke.

Jeg skal nu ganske kort rekapitulere Sagen. I December 1919 fremsatte den radikale Regering et Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker, et Forslag, der særlig paa 4 Punkter forbedrede Loven af 29. April 1913, saaledes som denne var ændret ved den midlertidige Lov af 4. Marts 1918. For det første tog man Enkemænd med ind under Loven. For det andet forhøjede man Trangsgrenserne væsentligt. For det tredje forhøjede man selve Underholdsbidraget til Børnene og graduerede dette efter Opholdssted i Stedet for, at det hidtil havde været ens for hele Landet; endelig ophævede man Regelen om, at Hjælpekasserne kun maatte yde Hjælp, træde til og supplere Enkers Understøttelse